

Resolució 394/2019, de 27 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 333/2019

Administració reclamada: Departament de la Presidència. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Mesures per fomentar l'accés de les persones amb discapacitat a l'ocupació pública.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial i pèrdua sobrevinguda d'objecte parcial de la Reclamació

Resum: Si bé la persona reclamant demana la mateixa informació a diversos òrgans de la Generalitat, les seves diferents sol·licituds es poden considerar ateses a partir del moment que un d'ells facilita la informació sol·licitada, i més si l'òrgan que la facilita és el competent per raó de matèria (la Direcció General de la Funció pública). En la mesura que el DTASF és l'òrgan competent en relació amb el Pla Nacional de Discapacitat, aquesta derivació sembla justificada; no gensmenys, ha estat practicada de forma deficient, perquè no consta que s'hagin facilitat a la persona reclamant les dades per contactar amb l'òrgan al qual s'ha derivat la sol·licitud.

Paraules clau: Generalitat. Personal. Persones amb discapacitat. Accés a l'ocupació pública. Reserva de llocs de treball. Plans. Reclamació contra silenci. Sol·licitud repetitiva. Derivació. Notificació deficient de la derivació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 27 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 333/2019, presentada contra el Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 d'abril de 2019 la persona reclamant, després de fer referència a què el percentatge de persones amb discapacitat entre el personal interí de la Generalitat no arriba als mínims exigits per les lleis, demana la informació següent a la Presidència de la Generalitat de Catalunya:
 - 2.1. Mesures preses per la Generalitat per complir la reserva legal de llocs de treball per a persones amb discapacitat a la funció pública, a totes les vies d'accés (oposició, borses de treball).
 - 2.2. Propostes recollides al Pla Nacional de Discapacitat en matèria de foment de l'accés de les persones amb discapacitat al mercat de treball.

3. La Reclamació presentada el 27 de maig de 2019 reitera la sol·licitud d'informació sol·licitada.
4. El 31 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Presidència de la Generalitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 20 de juny de 2019 la GAIP rep l'informe del Departament de Presidència, que indica el següent:
S'ha detectat que l'interessat, el mateix dia 15 d'abril de 2019, presenta sol·licitud, amb un contingut anàleg al de l'apartat 1 de la sol·licitud objecte de la present reclamació, davant del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, que és el competent per raó de matèria, el qual li va donar resposta mitjançant Resolució de data 17 de maig de 2019 de la Directora general de la Funció Pública, i a la qual ens remetem. S'adjunta, com a documents 1 i 2, la sol·licitud d'accés a informació pública i la corresponent resolució.
Pel que fa a la informació que es sol·licita en el segon apartat de la sol·licitud d'accés a la informació pública objecte de la Reclamació, i sens perjudici que podria encabir-se el seu objecte en una mera consulta i no pròpiament en informació pública als efectes de l'article 29.2 LTAIPBG, s'informa que en data 17 de juny s'ha derivat la sol·licitud d'aquesta informació al Departament de Treball, Afers socials i Famílies, per tractar-se d'un assumpte de la seva competència, de conformitat amb el que preveu l'article 30 LTAIPBG.
La documentació aportada pel Departament de Presidència acredita la notificació a la persona reclamant de la Resolució de 17 de maig de 2019 de la Directora general de la Funció pública citada, així com de la resposta indicant que s'hauria derivat la segona part de la sol·licitud al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF).
6. El 25 de juny de 2019 la GAIP trasllada a la persona reclamant la informació facilitada pel Departament de Presidència indicada a l'antecedent anterior.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte

de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. *Pèrdua d'objecte de la primera part de la Reclamació*

Els antecedents posen de manifest que l'Administració de la Generalitat (concretament, la Direcció General de la Funció Pública) ja va resoldre estimant una sol·licitud d'informació idèntica a la formulada a l'apartat primer de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 i facilitant la informació sol·licitada en el mateix text de la resolució. Si bé la persona reclamant demana la mateixa informació a diversos òrgans de la Generalitat, les seves diferents sol·licituds es poden considerar ateses a partir del moment que un d'ells facilita la informació sol·licitada, i més si l'òrgan que la facilita és el competent per raó de matèria (la Direcció General de la Funció pública).

Per tant, aquesta Reclamació ha perdut el seu objecte en relació amb la primera part de la sol·licitud de la que deriva, perquè la Generalitat ja li ha facilitat la informació reclamada. En conseqüència, és procedent finalitzar parcialment la Reclamació, en relació amb la part indicada.

3. *Derivació parcial de la sol·licitud*

La documentació aportada pel Departament de Presidència de la Generalitat acredita que la segona part de la sol·licitud d'informació de la que deriva aquesta Reclamació ha estat derivada al DTASF, d'acord amb l'article 30 LTAIPBG, fet que hauria estat notificat a la persona reclamant.

L'article 30 LTAIPBG estableix que *"en el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi"*. En la mesura que el DTASF és l'òrgan competent en relació amb el Pla Nacional de Discapacitat, aquesta derivació sembla justificada. Nogensmenys, ha estat practicada de forma deficient, perquè no consta que s'hagin facilitat a la persona reclamant les dades per contactar amb l'òrgan al qual s'ha derivat la sol·licitud.

En conseqüència, és procedent l'estimació parcial de la Reclamació, als efectes de requerir al Departament de Presidència que complementi la derivació en els termes exigits legalment, i faciliti a la persona reclamant les dades de contacte de l'òrgan al qual s'ha derivat.

L'anterior no treu que, en el pla intern de l'Administració de la Generalitat, la derivació s'ha de considerar practicada des de la data en què es va efectuar (el 17 de juny de 2019, amb un retard manifestament excessiu i del tot injustificat respecte de la data de presentació de la sol·licitud, dos mesos abans), i si el DTASF no facilita de forma immediata a la persona reclamant la informació relativa a la part de la sol·licitud derivada, pot presentar una reclamació davant la GAIP contra aquest Departament.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de juny de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 333/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a què el Departament de Presidència li indiqui les dades de contacte de l'òrgan al qual ha derivat la segona part de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2.
2. Finalitzar la Reclamació en relació amb la primera part de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte

3. Requerir al Departament de Presidència de la Generalitat que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de tres dies, tot informar-ne a la GAIP.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 333/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.